

او در صنعت طب ماهر و در حد کمال بود و به اعمال طبی احاطه داشت. اجداد و پدران او هم، در صنعت طب هر یک یگانه زمان و علامه دوران خویش بودند. او زبان فارسی را بخوبی می دانست و مدتی در شیراز در خدمت عضدالدوله دیلمی بود و رساله « فی عصب المعین » را به او تقدیم کرد. در سال 357 هجری قمری به جورقب برای درمان کوکین شوهر خاله عضدالدوله رفت. او همچنین مدتی در ری در خدمت صاحب بن عباد و مدتی در دیلم در خدمت خسروشاه بود. جبرئیل مصنفات قابل توجهی در طب دارد از جمله:

1. کتاب کناش کبیر. معروف به کافی در 5 مجلد و آن را برای صاحب بن عباد نوشت.

2. رساله فی عصب المعین

3. مقاله فی ألم الدماغ بمشاركة فم المعدة و المحجاب المفاصل بین آلمات الغذاء و آلمات التنفس المسمی ذیافرغما. آن را برای خسروشاه پادشاه دیلم نوشت.

4. مقاله فی أن أفضل استقسامات المبدن هو المدم. آن را برای صاحب بن عباد تألیف نمود.

5. کتاب المطابقة بین قول الأنبیاء و الفلاسفة

6. مقاله فی المرّد علی المیهود

7. مقاله فی أن ه لم جعل من المخمر قربان و اصله محرم (همان، ص 209-214).